

Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

► **B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1407/2013

av den 18 december 2013

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 352, 24.12.2013, s. 1)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

	nr	sida	datum
► <u>M1</u> Kommissionens förordning (EU) 2020/972 av den 2 juli 2020	L 215	3	7.7.2020

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 1407/2013

av den 18 december 2013

om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse

(Text av betydelse för EES)

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning gäller statligt stöd till företag inom alla sektorer med undantag för följande:

- a) Stöd till företag verksamma inom fiske- och vattenbrukssektorn, som omfattas av rådets förordning (EG) nr 104/2000 ⁽¹⁾.
- b) Stöd till företag som är verksamma inom primärproduktion av jordbruksprodukter.
- c) Stöd till företag som är verksamma inom sektorn för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter i följande fall:
  - i) Om stödbeloppet fastställs på grundval av priset på eller mängden sådana produkter som köps från primärproducenter eller släpps ut på marknaden av de berörda företagen.
  - ii) Om en förutsättning för stödet är att det helt eller delvis överförs till primärproducenter.
- d) Stöd till exportrelaterad verksamhet riktad mot tredjeländer eller medlemsstater, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet.
- e) Stöd som är avhängigt av att inhemska produkter används framför importerade.

2. Om ett företag är verksamt inom de sektorer som avses i punkt 1 a, b eller c och även är verksamt inom en eller flera sektorer eller bedriver annan verksamhet som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning, ska denna förordning gälla stöd som beviljas för dessa senare sektorer eller verksamheter under förutsättning att berörd medlemsstat på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att verksamheterna inom de sektorer som undantas från tillämpningsområdet för denna förordning inte omfattas av stöd av mindre betydelse som beviljats i enlighet med denna förordning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter (EGT L 17, 21.1.2000, s. 22).

▼B*Artikel 2***Definitioner**

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
  - a) *jordbruksprodukter*: produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter som omfattas av förordning (EG) nr 104/2000.
  - b) *bearbetning av jordbruksprodukter*: varje process som en jordbruksprodukt undergår där den produkt som blir resultatet av processen också är en jordbruksprodukt, med undantag för verksamheter på jordbruksföretaget som är nödvändiga för att förbereda en animalie- eller växtprodukt för försäljning i första ledet.
  - c) *saluföring av jordbruksprodukter*: att ställa fram eller visa upp en jordbruksprodukt i avsikt att sälja, erbjuda för försäljning, leverera produkter eller på annat sätt släppa ut produkter på marknaden, med undantag för primärproducentens försäljning i första ledet till återförsäljare eller förädlare samt eventuellt förberedande av produkten för sådan försäljning i första ledet; en primärförsäljares försäljning till slutkonsumenter ska betraktas som saluföring om den sker i separata lokaler som är särskilt avsedda för detta syfte.
2. *ett enda företag*: omfattar vid tillämpningen av denna förordning alla enheter som har minst ett av följande förhållanden till varandra:
  - a) Ett företag innehar majoriteten av aktieägarnas eller delägarnas röster i annat företag.
  - b) Ett företag har rätt att utse eller entlediga en majoritet av ledamöterna i ett annat företags styrelse, ledning eller tillsynsorgan.
  - c) Ett företag har rätt att utöva ett bestämmande inflytande över ett annat företag enligt ett avtal som är slutet med detta eller enligt en bestämmelse i det företagets stadgar.
  - d) Ett företag som är aktieägare eller delägare i ett annat företag förfogar till följd av en överenskommelse med andra aktieägare eller delägare i företaget ensamt över en majoritet av rösterna för aktierna eller andelarna i det företaget.

Företag som har någon av de förbindelser som nämns i leden a–d i första stycket via ett eller flera andra företag ska också anses vara ett enda företag.

*Artikel 3***Stöd av mindre betydelse**

1. Stödåtgärder ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget, om de uppfyller villkoren i denna förordning.
2. Det totala stödet av mindre betydelse per medlemsstat till ett enda företag får inte överstiga 200 000 euro under en period av tre beskattningsår.

▼B

Det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som beviljats per medlemsstat till ett enda företag som utför godstransporter på väg för annans räkning får inte överstiga 100 000 euro under en period av tre beskattningsår. Detta stöd av mindre betydelse får inte användas för förvärv av vägtransportfordon.

3. Om ett företag utför godstransporter på väg för andras räkning och även utför annan verksamhet som omfattas av taket på 200 000 euro, ska taket på 200 000 euro gälla för det företaget, under förutsättning att berörd medlemsstat på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, ser till att stödet till förmån för vägtransportverksamheten inte överstiger 100 000 euro och att inget stöd av mindre betydelse används för inköp av vägtransportfordon.

4. Stöd av mindre betydelse ska anses ha beviljats vid den tidpunkt då den lagliga rätten till stödet överfördes till företaget enligt tillämplig nationell lagstiftning oavsett dagen för utbetalning av stödet till företaget.

5. De tak som föreskrivs i punkt 2 ska gälla oberoende av stödets form och det mål som eftersträvas och oavsett om det stöd som medlemsstaten beviljar helt eller delvis finansieras med medel som härrör från unionen. Perioden på tre beskattningsår ska fastställas på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten.

6. I samband med de tak som anges i punkt 2 ska stödet uttryckas i form av ett kontantbidrag. Alla siffror som används ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.

Stöd som betalas ut i flera omgångar ska diskonteras till sitt värde vid den tidpunkt då det beviljas. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde ska vara den diskonteringsränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.

7. Om det relevanta tak som föreskrivs i punkt 2 överskrids på grund av att nytt stöd av mindre betydelse beviljas, kan inget av detta nya stöd omfattas av denna förordning.

8. Vid företagskoncentrationer och företagsförvärv ska allt stöd av mindre betydelse som beviljats någotdera av de tidigare företagen beaktas för att fastställa om eventuellt nytt stöd av mindre betydelse till det nya eller det förvärvande företaget överskrider relevant tak. Stöd av mindre betydelse som lagligen beviljats före koncentrationen eller förvärvet ska fortsatt anses vara lagliga.

9. Om ett företag delas upp i två eller flera separata företag ska stöd av mindre betydelse som beviljats före uppdelningen tilldelas det företag som gynnats av det, vilket i princip är det företag som tar över de verksamheter för vilka stödet av mindre betydelse har använts. Om en sådan tilldelning inte är möjlig ska stödet av mindre betydelse fördelas proportionellt på grundval av det bokförda värdet av de nya företagens egna kapital den dag uppdelningen reellt ägde rum.

*Artikel 4***Beräkning av bruttobidragsekvivalenten**

1. Denna förordning ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att i förväg beräkna den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att göra någon riskbedömning (genomsynligt stöd).
2. Stöd som ingår i bidrag och räntesubventioner ska anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse.
3. Stöd i form av lån ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om
  - a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-; och
  - b) lånet är garanterat av säkerheter som täcker minst 50 % av lånet och lånet uppgår till antingen 1 000 000 euro (eller 500 000 euro för företag som utför godstransporter på väg) under en femårsperiod eller 500 000 euro (eller 250 000 euro för företag som utför gods-transporter på väg) under en tioårsperiod; om ett lån utgör mindre än dessa belopp och/eller beviljas för en kortare period än fem år respektive tio år ska bruttobidragsekvivalenten för det lånet beräknas som en motsvarande andel av det tillämpliga tak som föreskrivs i artikel 3.2; eller
  - c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av den referensränta som gällde vid den tidpunkt då lånet beviljades.
4. Stöd i form av kapitaltillskott ska anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse endast om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse.
5. Stöd som ingår i riskfinansieringsåtgärder som tar formen av investeringar i aktier eller därmed likställt kapital ska endast betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om det kapital som ges till ett enda företag inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse.
6. Stöd i form av garantier ska behandlas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om
  - a) stödmottagaren inte är i ett kollektivt insolvensförfarande eller uppfyller kriterierna i nationell lagstiftning för att försättas i kollektiv insolvens på sina fordringsägares begäran; när det gäller stora företag ska stödmottagaren vara i en situation som motsvarar ett kreditbetyg på lägst B-; och
  - b) garantin inte överstiger 80 % av det underliggande lånet och det garanterade beloppet uppgår till 1 500 000 euro (eller 750 000 euro för företag som utför godstransporter på väg) och garantin har en löptid på fem år, eller det garanterade beloppet uppgår till 750 000 euro (eller 375 000 euro för företag som utför godstransporter

▼B

på väg) och garantin har en löptid på tio år; om det garanterade beloppet är mindre än dessa belopp och/eller garantin har en kortare löptid än fem respektive tio år, ska bruttobidragsekvivalenten för garantin beräknas som en motsvarande andel av det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2, eller

- c) bruttobidragsekvivalenten har beräknats på grundval av de säkerhetsavgifter som föreskrivs i ett tillkännagivande från kommissionen, eller
- d) metoden för att beräkna garantins bruttobidragsekvivalent, innan den genomförs,
  - i) har anmälts till kommissionen enligt en annan kommissionsförfordning inom området för statligt stöd som är tillämplig vid samma tidpunkt och metoden av kommissionen godtagits stå i överensstämmelse med tillkännagivandet om garantier, eller ett tillkännagivande som ersatt det, samt
  - ii) denna metod uttryckligen avser den typ av garant och den typ av underliggande transaktion det är fråga om vid tillämpningen av denna förordning.

7. Stöd som ingår i andra instrument ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om instrumentet föreskriver ett tak som garanterar att det relevanta taket inte överskrids.

*Artikel 5***Kumulering**

1. Stöd av mindre betydelse som beviljas enligt denna förordning får kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas enligt kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 ⁽¹⁾, upp till det tak som föreskrivs i den förordningen. Det får kumuleras med stöd av mindre betydelse som beviljas enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse upp till det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2 i denna förordning.

2. Stöd av mindre betydelse får inte kumuleras med statligt stöd som avser samma stödberättigande kostnader eller med statligt stöd för samma riskfinansieringsåtgärd, om sådan kumulering överstiger den högsta relevanta stödnivå eller det högsta tillåtna stödbelopp som gäller i varje enskilt fall på grundval av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen. Stöd av mindre betydelse som inte beviljas för eller kan tillskrivas specifika stödberättigande kostnader får kumuleras med annat statligt stöd som beviljats med stöd av en gruppundantagsförordning eller ett beslut som antagits av kommissionen.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 360/2012 av den 25 april 2012 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse som beviljas företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse (EUT L 114, 26.4.2012, s. 8).

Artikel 6

Övervakning

1. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett företag stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning, ska medlemsstaten skriftligen underrätta företaget om det planerade stödbeloppet (uttryckt som bruttobidragsekvivalent) och om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom att uttryckligen hänvisa till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till offentliggörandet av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om stöd av mindre betydelse beviljas i enlighet med denna förordning till olika företag på grundval av en viss stödordning och företagen därvid beviljas olika stödbelopp, kan den berörda medlemsstaten välja att uppfylla denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det relevanta tak som anges i artikel 3.2 har nåtts. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en skriftlig redogörelse eller en redogörelse i elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse enligt denna förordning eller andra förordningar om stöd av mindre betydelse som mottagits under de två föregående beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret.
2. Om en medlemsstat har upprättat ett centralt register över stöd av mindre betydelse som innehåller fullständiga uppgifter om samtliga stöd av mindre betydelse som beviljats av myndigheter i medlemsstaten, ska punkt 1 inte längre gälla från den tidpunkt då registret omfattar en treårsperiod.
3. En medlemsstat ska bevilja nytt stöd av mindre betydelse i enlighet med denna förordning först efter att ha kontrollerat att detta inte medför att det totala belopp av stöd av mindre betydelse som beviljas det berörda företaget når upp till en nivå som överskrider det relevanta tak som föreskrivs i artikel 3.2 och att samtliga villkor i denna förordning är uppfyllda.
4. Medlemsstaterna ska registrera och sammanställa alla uppgifter som rör tillämpningen av denna förordning. Registren ska innehålla alla uppgifter som krävs för att det ska vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning har iakttagits. Uppgifter om individuellt stöd av mindre betydelse ska bevaras under tio beskattningsår från den dag då stödet beviljades. Uppgifter om en stödordning för stöd av mindre betydelse ska bevaras i tio beskattningsår från den dag då det sista individuella stödet beviljades enligt stödordningen.
5. Den berörda medlemsstaten ska på skriftlig begäran från kommissionen inom tjugo arbetsdagar, eller inom den längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse i den mening som avses i denna förordning och enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit.

▼B*Artikel 7***Övergångsbestämmelser**

1. Denna förordning ska tillämpas på stöd som beviljats före dess ikraftträdande om stödet uppfyller alla villkor som föreskrivs i förordningen. Stöd som inte uppfyller dessa villkor kommer att bedömas av kommissionen i enlighet med relevanta ramar, riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden.
2. Individuellt stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 2 februari 2001 och den 30 juni 2007 och som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 69/2001 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.
3. Individuellt stöd av mindre betydelse beviljat mellan den 1 januari 2007 och den 30 juni 2014 och som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 1998/2006 ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 107.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget.
4. När denna förordning upphör att gälla ska allt stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i den fortsatt omfattas av den i ytterligare sex månader.

*Artikel 8***Ikraftträdande och giltighetstid**

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

▼M1

Den ska tillämpas till och med den 31 december 2023.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.